

וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח

שלום לכולם,

פסח כבר באוויר ואת ריחו אפשר להריח למרחוק, ואנו בפתחם ובמהלכם של תהליכים שונים בקיבוץ.

אתחיל מדיווח על כנס הבנים שהתקיים לפני כשבועיים.

לאחר שהקיבוץ החליט, כי רצונו להגדיל את אוכלוסיית חבריו החיים במקום, לא רק על ידי גידול טבעי, אלא על ידי קליטה לחברות, יצא לדרך (לאחר "הריון" ארוך) פרויקט שכונת הבנים. פרויקט זה מאפשר לחברי הקיבוץ לתת לבניהם את ההזדמנות לחזור ולהיות חברי קיבוץ ולחיות לצידם בקהילה רב דורית.

על מנת להציג את הפרויקט ואת חיי הקיבוץ כיום, התכנסנו ביום שישי 25.3 לכנס מכובד, אליו הגיעו כ-70 בני ובנות הקיבוץ ובניאבנות זוגם. הם התקבלו על ידי צוות הקליטה, חברי המזכירות וחברי מנהלת הפרויקט. בכניסה לחדר האוכל התכבדו בפרח ובראנץ' משובח.

לאחר מכן הצטופפנו בשמחה במועדון והוצגה לבנים מצגת, שהתייחסה למשמעות החברות היום בקיבוץ, לשינויים של השנים האחרונות, לשיוך הדירות, לשיוך ההון, למודל ההתפרנסות, לחינוך ביישוב ועוד. נערכה סקירה קצרה על הצד המשקי בכפר מנחם והתייחסות לכל נושא הבניה, למיקום השכונה, לעלויות משוערות לבניה ולעלויות הפיתוח.

הבנים העלו שאלות והתייחסויות רבות לכל הנושאים וניתן היה לראות, כי השאלות היו מתוך בחינה רצינית ואמיתית ומתוך רצון לחזור ולהיות חלק מהקיבוץ. הסוגיות שהעלו היו מנושאים שונים כגון: עלויות המחייה, עלויות הבניה, מודל החברות מס האיזון ועוד.

סוגיות אלה ייאספו על ידי צוות מתנדב מהמתעניינים, החומר יעובד ויועבר להתייחסות הקיבוץ. בסיום הכנס קבל כל משתתף חוברת ובה מרוכזים כל הנתונים וכן דיסק ובו התקנונים השונים והמצגת שהוצגה בפניהם.

כעת החלה ההרשמה לפרויקט ולתחילת תהליכי הקליטה, והמעוניינים נדרשים לשלם דמי הרשמה ותשלום עבור תכנון התשתיות 25,000 ש"ח.

מנהלת הפרויקט וצוות הקליטה סיכם את הכנס כמוצלח מאוד וכנקודת מעבר לשלב המעשי של הפרויקט.

קודם לכן דנה המזכירות בסוגיות שונות סביב קליטת הבנים והחליטה על מספר נושאים:

חובות חבר בחופשה: אופן היציאה לחופשה מוגדרת בתקנונים.

חובות החבר בחופשה הוגדרו על ידי המזכירות כלהלן:

א. הפקדה לפנסיה עפ"י גובה הפנסיה, שנקבעה ע"י הקיבוץ

ב. תשלום שוטף לביטוחים השונים

ג. תשלום של דמי שמירת זכויות כחבר קיבוץ, שנקבעו כעת על 100 ₪ לחודש למשפחה. סכום זה נקבע מתוך כך, שהמערכת הניהולית והתפעולית ממשיכה להתקיים וגם חבר בחופשה צריך לקחת חלק בעלויותיה.

המזכירות אף התייחסה לנושא חברות בחופשה בעת מגורים בקיבוץ והחליטה, כי יציאה לחופשה מיוחדת תתאפשר רק במקרה של מגורים מחוץ לקיבוץ.

המזכירות דנה באפשרות של משפחה, שהחליטה להיכנס לפרויקט והתחרטה. הוחלט, כי בתום חודשיים מההרשמה, ניתן יהיה להתחרט ולקבל את התשלום הראשוני ששולם ללא הפחתה ממנו. בהמשך ניתן לצאת מהפרויקט תוך כך, שהקיבוץ מוצא משפחה מחליפה ולאחר קיזוז של סכום מסיים מהתשלומים, ששולמו כבר. אם מסיבה כלשהי כל הפרויקט ייעצר, יצטרך הקיבוץ לקחת על עצמו את ההוצאות ששולמו.

תשלום לשיוך הון:

המזכירות דנה באופן התשלום של הבנים לקניית 60 המניות והחליטה כי התשלום יהיה כדלקמן:

10% מהסכום ישולם ביום הכניסה לחברות. יתרת הסכום תשולם בפריסה של 4 שנים 25% כל שנה, התשלום יוכל להתבצע, אם מחלוקת הדיבידנד באותה שנה, או באופן אחר. ההחלטה לגבי העברת מניות מבני משפחה אחרים בקיבוץ תתקבל בתקנון שיוך ההון.

שיוך דירות:

המזכירות החליטה, כי הזכאים במסגרת הליך שיוך הדירות, יקבלו את יתרת הסכום עד סוף חודש מאי בתשלום אחד, זאת בכפוף להסדרת כל המסמכים, שנדרשו מהם. כמו כן, בימים אלה ממש נתחיל בחלוקת חוזי שיוך הדירות החתומים על ידי הקיבוץ.

דיון ערכי:

צוות הדיון הערכי בחר מנחה מקצועי, שילווה אותנו בתהליך. המנחה הוא אהרון ארז, חבר קיבוץ הסוללים ומנהל חברת "אבני דרך", חברה המלווה קיבוצים רבים בתהליכי שינוי וייעוץ. אהרון נפגש עם מספר חברים ומתחיל את העבודה עם הצוות.

פנסיה:

המזכירות נפגשה עם עמליה, רינה ויזהר, בקשר לפנייתם, להעלאת הפנסיה. נושא זה, כידוע הינו נושא חשוב מחד ויקר מאידך. אי לכך, הנתונים הועברו לחברה המייעצת לקיבוץ באופן שוטף בנושא הפנסיה, לבחינת הנתונים הכספיים. לאחר קבלת הנתונים נוכל להמשיך ולבחון אותו, הן בהיבט של המקורות הכספיים והן בהיבטים החברתיים.

ארגון השומר - לשמחתנו חברים רבים נענו לקריאה לחזור ולשמור ונמשיך בשמירה עצמית.

ואחרון אחרון חביב- כפי שהוצג בתחילת 2011 מספר חברי קיבוץ (בעיקר חברות...) פנו ביוזמה לצור מספר אירועים במהלך השנה לחברי הקיבוץ, שאינם שיחות קיבוץ ודיונים ברומו של קיבוץ, הרעיון קרם עור וגידים ומעט לפני פסח נפגש לצפות יחד בסרט "שדה האפונים הירוקות" ולשיחה עם הבמאי. שאר הפרטים והתשבוחות מופיעים בהמשך העלון. כולם מוזמנים.

בברכת חג שמח,
חמוטל דויטשמן
מנהלת הקהילה

משולחנו של מרכז המשק

אנו בפתחו של חג הפסח, המביא עימו את חגיגת האביב, שבאה עלינו לטובה. השדות סביבנו מוריקים ומצהיבים ובתוכם שלל צבעים המרמזים בתקווה לשנה חקלאית טובה ופורייה. הגשמים, למרות שלא הגענו לממוצע שנתי, ירדו בעיתם ומחירי התבואות והכותנה מגיעים השנה לשיאים שלא ידענו מזה שנים רבות. השנה בגידולי הגד"ש הייתה מוצלחת. יבולי הגידולים שנזרעו כגון חיטה, תלתן, חימצה ואבטיח לפיצוח היו טובים, חמניות פחות מוצלח. **במטעים** ניתן לסווג את הרימונים לשניים – המטע המשותף עם "מהדרין", שהיה מוצלח. המטע עם דודו מיר ושלמה שטיין פחות מוצלח, ניסיון להגן על הרימון בשקיות נייר, עלה לנו בהשקעה גבוהה שלא הוכיחה את עצמה, לעומת "מהדרין" שם היינו יותר זהירים וגם מבחינת שאר ההוצאות מול ההכנסות, היו נתונים טובים יותר. השנה שינטעו שתילים חדשים בשותפות עם דודו ושלמה, לכיוון של רימונים במקום משמש, וחידוש עצי נקטרינה ואפרסק, במקום אלו שירדו ברמת ובכמות הפרי שלהם.

בכרם היה טוב מאשתקד, המחירים שפדינו לק"ג היו גבוהים, אך היבול לא היה רב, בסה"כ תוצאה בינונית, מנות קור שדרושות לכרם היו חסרות ובאו לידי ביטוי ביבול הנמוך. **השקדים** השנה, נתנו מעט מאוד פרי, בגלל מחסור במנות קור, שהשפיע על כל אזור המרכז והדרום ולא פסח עלינו. נקווה שהשנה יהיה יותר פרי ובמחירים גבוהים יותר, אם כי גם החורף הנוכחי הוכר כחורף "חם" באופן יחסי לשנים עברו. המהלך המרכזי והמהותי בענף הצומח הוא המעבר לשותפות "צבר קמה", הכוללת את צובה, מעלה החמישה, קרית ענבים ורבדים.

עשינו תהליך בדיקה עם חברת "עובד גובי ושות'" המתמחה בניתוחים כלכליים, אשר נתנה לנו אינדיקציה שאנו נכנסים למהלך נכון שיישא פרות בעתיד הקרוב. ייתכן ועקב תהליך הכניסה לשותפות יהיו שנה, או שנתיים קשות יותר ברמת הרווחיות, בגלל כל הכרוך בעלויות הפעלת השותפות, התייעלות בכח אדם, בציוד ובניצול מקסימאלי של קרקע ומים, ועבודה מול השותפים. כל אלה כשמשולבים אחד בשני יוצרים תהליך מורכב שיש לנהוג בו בזהירות. המשא ומתן היה ארוך, היו פה ושם "חיכוכים", אך הגענו ליעד ועתה נותר לקוות, שאכן נגיע לתוצאות המקוות. השתתפו במו"מ יחיעם, הדר רון ואנוכי. בשלבים האחרונים לקראת סגירת ההסכם, יחיעם ואני.

חלקנו בשותפות 30% ואנו הקיבוץ עם האחוזה הגבוהה בשותפות. **בלול הרבייה** אנו מסיימים שנה לא קלה. בלול "גת" להזכירכם, עברנו את מחלת ה-M.G הפוגעת באפרוחים הבוקעים מהביצים אותם אנו משווקים. השירותים הוטרינרים דרשו מאיתנו לחסל את הלהקה ואין השתתפות של המדינה בנזק שנגרם. למזלנו, היינו מבוטחים והצלחנו לכסות חלק גדול מהנזק ע"י ההחזר של הביטוח. בכדי למזער נזקים, "השכרנו" למשואות יצחק את הלול בו הם גידלו להקת "הנשרה" וכך הצלחנו לחסוך תשלום של שכ"ד ושל העובדים, במקום שיפול עלינו. בלול כפר מנחם, המצב היה קצת יותר טוב, גמרנו ביתרה חיובית, אך גם פה סבלנו מתחלואה, שנאלצנו להתמודד איתה, בטיפול תרופתי יקר וביצועי הלהקה כתוצאה מכך נפלו ולא חזרנו לביצועים הנדרשים. הלול הוא ענף רגיש ומחייב מקצועיות והקפדה רבה, לממשק המבנים והציוד חלק גדול בקבלת תוצאות טובות. בשנתיים האחרונות אנו משקיעים בשיפוץ המבנים בכדי לרווח אותם ולתת לעוף את התנאים האופטימאליים להטלה. שיפצנו בשנה שעברה את לול 1, השנה שיפצנו את לולים 2 ו-3, גידרנו בגדר חדשה מסביב ללול בכדי למנוע כניסת בעלי חיים מזדמנים ולמניעת טריפות וזיהומים בלול.

ברפת - התחלואה שאפיינה את הלולים לא פסחה גם על הרפת. מזה מספר שנים אנו מתמודדים עם מחלת הפלות וסוג של "סרטן" שתקף את הפרות. השילוב של המחלות גרם ליציאה מוגברת של פרות חולבות מהעדר וכתוצאה מכך לא עמדנו במכסת החלב השנתית. השנה, לפי הנתונים שיש בידינו עד עתה, כנראה מיגרנו את המחלות והכוונה לעלות על דרך המלך וליצר את המכסה, שנתנה לנו.

שלוחת העגלים לפיטום הייתה השנה רווחית, בעיקר בגלל מחירי הבשר הגבוהים שהיו לאורך השנה.

בנוסף לעבודה השוטפת אנו פועלים לקבלת רישיון עסק, שהוא תנאי נדרש מהשנה הבאה לקבלת מכסת החלב ליצור.

השנה חידשנו את ההסכם שלנו מול חברת "טרה" ("מילקו") לה אנו משווקים את החלב. "טרה" שנרכשה ע"י "קוקה קולה", הפכה להיות מחלבה מובילה ונכנסה חזק לשוק הפרטי. דרשנו מהם קבלת מענקים לקראת החידוש. לאחר מו"מ חתמנו על הסכם המגלם בתוכו מידי שנה מענק נאה. בנוסף, אנו משק המייצר "חלב דתי" וגם על כך אנו מקבלים תוספת נאה. קבלת המענק היתה מול מו"מ לא פשוט, כי "טרה" הפכה ליותר דורשת ואגרסיבית מבעבר.

המחצבה - מזה שנתיים אנו מרגישים, שחלה ירידה בפעילות במחצבה, כתוצאה מהמחצבות הפיראטיות מסביבנו ומחצבות זמניות שמקבלות היתר, מול תקופה שבה הייתה ירידה באיכות של חומרי הגלם האיכותיים שלנו (שליכטה). יש ניסיון לחסוך במרכיבי ההוצאות הכרוכות בניהול ותחזוקת המחצבה, ומול זה נעשות פעולות שיווקיות בכדי להחזיר את הלקוחות אלינו.

אנו פועלים לקבלת ההיתרים להקמת מטמנה בחלק הצפוני של המחצבה, המטמנה אמורה בבוא היום לשמש תחליף להכנסה הבאה לנו מהמחצבה, ולכן התכנון חייב להיות ברמה שנוכל לנצל את השטח המיועד באופן מקסימאלי.

קרקעות + אזור תעשייה – שנת 2010 מביאה תוצאה נאה ברווח מהשכרות, עיקר ההכנסות באות מהשכרת המשחטה ומפעל הצינורות באזור התעשייה, השכרות אחרות המייצרות הכנסה כוללות את האנטנות של "בזק" ואנטנות של חברות הסלולר והשכרות מבנים בתוך הקיבוץ.

בקרקעות סיימנו את הטיפול במבנים, שהיו מוגדרים כ"שימוש חורג". מנהל מקרקעי ישראל שלחו שמאי, שלפיו נקבע סכום שעלינו לשלם בגין השימוש בשנים האחרונות של "נעלה" (מעונות

סטודנטים), הסילו והנגרייה, כרגע אנו מבררים האם אכן לאור השינויים וההסדר שנעשה מול התנועה הקיבוצית, עלינו לשלם את הסכום שנקבע.

אנו מטפלים בתכנון ושיקום התשתיות במחנה הישן, בימים אלו הסתיים התכנון של כל המתכננים הכולל: כבישים, אדריכלות נוף, חשמל וביוב, בקרוב נצטרך לקיים דיון מהותי בהנהלה משקית ובמזכירות לאופן ביצוע ומימון הפרויקט, אין ספק שיש לפרויקט מסוג זה השלכות מרחיקות לכת. הקיבוץ שינה את אורחות חייו באופן דרמטי – שיוך הדירות ומודל ההתפרנסות, נותנות לנו את היכולות לתכנן את חיינו הפרטיים וזה בא לידי ביטוי בנוף, בריבוי הרכבים הפרטיים שאין להם מקום חניה מוסדר, בהרחבות הבתים היוצרים תחושת צפיפות וסגנון ישוב של כפר ערבי (בהיבט של חוסר תכנון) וזאת מול הדרישות של המדינה להסדיר את נושא הולכת החשמל והפרטת המים – הכנסת מדי מים לכל בית אב והבאתם לסטנדרטים הנדרשים, כמקובל בשאר צורות הישוב בארץ.

מפעל מתכת – אחרון חביב ומוצלח ביותר. שנת 2010 הייתה שנת שיא במתכת, ראינו ברכה בכל המחלקות הכוללות את השוק המקומי, היצור, מחלקת מוצרים קנויים ומחלקת פלסטיקה ("מגלן"), גם הרבעון הראשון של 2011 מרמז שתינתן שנה טובה. ההתפתחות בתחום הפלסטיקה שהיא גבוהה ומעבר למקובל בשוק תחרותי, עם ההתפתחות הנוספת לכיוון מפעל הקרמיקה בהחלט מעודדת ונקווה שתצליח. המפעל בנוסף לני"ל הוא מקום התעסוקה המרכזי של החברים העובדים בקיבוץ, ולכן חשיבותו הרבה כענף המרכזי בקיבוץ.

לסיום ניתן לומר ששנת 2010 הוכיחה שאנו קיבוץ שמצליח לקיים את עצמו באופן מכובד, הגיוון בענפים והיציבות המקצועית בשילוב מדיניות זהירה מביאה אותנו לתוצאות שמאפשרות לכל בית אב קיום בכבוד, תוך כדי ביצוע מהלכי השינוי באורחות חייו, עליהם החלטנו. נראה, שכל חבר יכול להעיד על עצמו שבשנים האחרונות, רווח לו בהיבט של רמת החיים ועלינו להמשיך לשלב את רמת החיים עם איכות החיים ולא לאבד את הקשר ביניהם. ניתן לומר, בהקבלה על חג החרות הבא עלינו לטובה, שהחברים יצאו לחירות מכבלי הקיבוץ הישן בהיבט הכלכלי והאידיאולוגי, אך בנוסף לחירות, בהקבלה, עלינו לזכור שפסח חג משפחתי בו יושבים כולם ליד השולחן ומתאחדים מקטן עד גדול וצריך שתהיה מחויבות של ערבות הדדית ברמה שתאפשר לחברים חירות מחד ושמירה על סולידריות בתחומים החשובים ביותר לאדם כפרט וחברה בתחום החינוך, התרבות והבריאות מאידך.

חג פסח אביבי ושמח

לכל חברי כפר מנחם ומשפחותיהם

אבי בן צבי

אצלנו בחצר

ערב נוסטלגיה קיבוצית

נחגוג יחד לקראת חג הפסח ובוא האביב
ביום רביעי 13.4.11 בשעה 19:00

בחדר האוכל
בתכנית:

19:00-19:30 התכנסות וכיבוד
19:30 הקרנת הסרט "שדה האפונים הירוקות"
ושיחה עם הבמאי יגאל תיבון

הצוות המארגן ביוזמת מזכירות הקיבוץ

על הסרט

התוכן :

מפגש מרתק של אנשים, החולקים לאחר 40 שנה אף מחולות נצוריהם
ב"מוסד החינוכי של הרי אפרים".
מסע אישי אזהר ומפויס אף ההווה הישראלית - קיבוצית של שנות ה-60.

בניהט של דור החלוצים המייסדים - בחשיפה מרצת ונדירה על עברם
ועל חייהם היום.

ביקורות

הסרט "שדה האפונים הירוקות" מצא חן בעיניי מפני שהוא סרט עם משמעות החיים של האדם.

הוא לא סרט על הקיבוץ ולא סרט על הארץ ולא סרט על הסכסוך היהודי-פלסטיני.
הוא סרט על האופן בו אדם בן ששים מביט באופן שבו יצר את סיפור חייו, את העלילה, את המשמעות, מתוך החומרים שהזדמנו בדרכו כשהיה בן שש. בין החומרים האלה היו גם הקיבוץ, גם הארץ, גם הכפר הפלסטיני השכן שנמוג במלחמה, אבל כל אחד מאלה לא היה הפסיפס של משמעות החיים, אלא רק אבן אחת, גדולה או קטנה, בתוך הפסיפס הרבגוני. מדי פעם הסרט הוא גם מרגש מאד: אדם פותח לך חלון אל תוך משמעות חייו ואתה רואה תמונה יפה שלא הכרת.

אסא

כשר

"...סרט נפלא... מיוחד ומתנגן" מוקי צור - היסטוריון
"עשוי בטעם רב ובהרבה אהבה.....חוויה בלתי נשכחת. סרט דוקומנטרי מעולה."
שמואל שילה - שחקן ובימאי
"..הסרט ריגש אותי מאוד בעומק ובפתיחות שגילו המשתתפים. גיליתי אנשים שחיממו את לבי."
יורם טהר לב, משורר/ סופר
"..אהבתי מאד את הסרט.. הוא יפה, אמיתי וכובש...". מיכל סנונית, משוררת/סופרת
" ... הסרט הוא יצירה אנושית מרגשת ומפעימה.. יש בה קסם אנושי עצום". רן כהן. חיכ ושר לשעבר
" ... יגאל תיבון יצר סרט מרטיט לב ומלא אהבה לחבריו ולבני אדם באשר הם..". תרצה פלד. עין חרוד מאוחד.

בקרו באתר הסרט : www.galirfilms.com

דברים בפתיחת כנס הבנים במועדון, לקראת השלבים המעשיים בחזרה הביתה.

יום שישי, ה-25.3.2001

בנים ובנות יקרים,

בית הוא מקום מגורים, אך בעיקר מקום בו אדם חש עצמו נינוח ואפוף באהבת יקריו וסביבתו. העתקת מקום מגורים איננו מעשה של הובלת התכולה בלבד; יש בו מההחלטה להכות שורשים ולהבטיח את העתיד ליקר מכל, למשפחה. זאת עלינו לראות תמיד לנגד עינינו, הקולטים והנקלטים כאחד. אלה שנולדו כאן והמצטרפים אליהם, בני ובנות הזוג. זהו המקום בו נולדתם וסיבות מסיבות שונות הביאו אתכם למחוזות אחרים, אך המכורה בוודאי לא נשכחה מלבכם. סיפורו של פר-גינט, הגיבור הנורווגי של איבסן, שיצא את ביתו מתוך כעס ואכזבה ונדד בין עמים וארצות רחוקים, פגש בטיפוסים אפלים וטרולים וזנח בכפרו את אמו הקשישה ואת אהובתו סולווג שנים ארוכות. הוא שב אל ביתו ומצא אותו מט ליפול, אהובתו קשישה והוא יתום מאימו. פר-גינט יצא כועס ושב אל שוקת שבורה.

הסיפור והמשל אינם דומים לנמשל; כל אחד מכם בנה את ביתו וראה אושר והצלחה. איש מכם לא חיפש את אושרו בין טרולים ולא נדד אל ארצות נכר למצוא מזל, מאוכזב או כועס, משום שבחלתם במה שהותרתם כאן בביתכם. והנה, השתנו הזמנים, חשתם שהמקום בו נולדתם מתאים להמשיך בו את חייכם ואת חיי משפחתכם. **ראיתם שיש כאן תקווה ועתיד.** חברו כאן יחדיו החזון והרגשת היחד, העשויים להיטיב עם יקיריכם ולתרום לביתכם, שהוא הבית בו חוויתם את ראשית ילדותכם. אנחנו כולנו, חברי הקיבוץ על רבדיו השונים, רואים בבואכם מקור של גאווה, של הרחבת מעגל חיינו המפייחים רוח חדשה ובונה, מעין **פתח-תקווה חדשה!** בפרקי אבות מצאתי פירוש מעניין למושג **"תקווה"**, שהוא גם חוט, מלשון **"קו"**, הנמתח ממקום למקום. כך, למשל, בסיפור המרגלים, בו הם מבקשים מִרְחַב לַקְשׁוּר בחלונה את **"תקוות השני"** או במקום אחר, את **"חוט השני"**. מכאן ש**"תקווה"** היא **קו החיים עליו מהלך כל אדם ואדם.** ראו נא את מסכת חייכם עד הלום כ**"חוט השני"** המביא אתכם אל המכורה, אל צל קורתנו, מעשה המהווה חג לכולנו. ברוכים הבאים!

צבי קרן

סרט זיכרון - בהפתעה

איזה הפתעות עוד תזמן לנו נירה בעתיד הקרוב? פעם היא הוציאה לאור ספר גדול ויפה שכבש בסערה קהלים גדולים. לאחרונה הוכיחה עצמה כצלמת טבע מצויינת ובנתה תערוכת תמונות יפות כל כך המקשטות את קירות חדר האוכל. והנה היא מופיעה לפנינו כמפיקת סרט נאה, שעליו עמלה חודשים רבים: סרט לזכרו של ראובן בעלה ז"ל, שמת פתאום באמצע הדרך לעבודה.

הסרט מביא רוב תמונות משפחה מכל התקופות, וברקע מדברים ומספרים כל בני המשפחה וחברים שהיו קרובים לראובן. נעשתה פה עבודת עריכה למופת: עירוב סצינות, קטיעת "נאומים" ארוכים מדי, חילופי נושאים – משפחה, קיבוץ, עבודה, חג, חופשות וטיולים, והעיקר – הילדים שאנו רואים אותם גדלים לבגרות.

מי שלא ראה, כדאי לבקש מנירה הקרנות או שידורים חוזרים, הרי במידה רבה זהו גם סרט עלינו, על תקופת ראשית שלנו ועל שנות התבגרותנו (וזקנתנו). תודה לנירה!

שלום לך רני טריינין – בהצלחה!

ב-1 באפריל התכנסו ב"בית הבנים" שלנו מאות מאזרחי מועצת יואב כדי להיפרד מרני טריינין ולאחל לו הצלחה בתפקידו החדש: סגן ראש הסוכנות היהודית. המקהלה שרה, הרקדניות הצעירות חוללו, צבי קרן ניגן - ורבים השמיעו ברכה. נראה שרני הצליח לעורר אהדה רבה בקרב הציבור. דרך צלחה!

בחירות!

מצב לא רגיל התהווה באזורנו: הולכים לבחירות! בתחילת מאי נלך לבחור לנו ראש חדש למועצת יואב. ארבעה מועמדים מתייצבים, אישית, בפני ציבורים קטנים ביישובים. נראה לי שהבולטת ביניהם היא מטי צרפתי, אשר הופעתה משאירה רושם רב על הקהל.

אחרונת הראשונים הלכה לעולמה

בשבוע האחרון של חודש מרץ הבאנו לקבורה את מינדל סטניצקי – אחרונת החברים הוותיקים מראשוני הקיבוץ, ימים מעטים לפני יום הולדתה ה-99. בעיניי זהו סוף תקופה, שתחילתה בשנת 1931, עם עלייתם של חלוצים ראשונים, שבילו קודם כל כמה חודשים בהכשרה בקיבוץ מרחביה. הם היו ממייסדי קיבוץ כרית שבמושבה הדר, שם בילו (!) שנים עד שהגיע היום המקווה: העליה על קרקע כלומר ההתיישבות בכפר מנחם. אלא שביום העליה כבר לא היו לבדם: שנים אחדות לפני כן הגיעו ארצה והצטרפו אליהם חברי "קיבוץ אמריקה ב' של השומר הצעיר" ויחד ייסדו את קיבוצנו, בחנוכה 1939.

אנשים חזקים היו, שידעו לשאת על גבם שנים של עבודה קשה מאוד, של מחסור מכאיב ושל ניתוק מהורים ומשפחה. נזכור שכל מה שנבנה כאן מאז ועד היום, תחילתו בהנחת היסודות, בשנים הראשונות הקשות, שחברי כפר מנחם עמדו בהם בכבוד ובהצלחה רבה. יהי זכרם של מינדל וחבריה ברוך-וזכור!

פתאום – חנוכה?

יבורך צבילי בן אריה, אשר יזם (וביצע) שיפוץ והעברת החנוכיה החשמלית הישנה שלנו מראש הסילו (בימיה הטובים) וממגרש הגרוטאות (לאחרונה) למקום כבוד מעל שער חדר האוכל. נקווה שנראה אותה מטילה אור יקרות על כולנו עוד שנים רבות. את החנוכיה בנו עמוס כהן ורפי גושן, בתכנונו של משה סעידי, לפני כ-15 שנים.

נחי הטף:

ילדי הגן (בקיבוץ יסעור) הולכים למרפאה לקבל זריקת חיסון. מייעץ ערן (כנראה בעל נסיון): **כדאי לצרוח, אז מקבלים גם סוכריה!**

יואל זרום

בעקבות פניות תושבים נפתחו המקלטים ברחבי הקיבוץ!
תזכורת: ע"פ הנחיות פיקוד העורף בהשמע אזעקה אין לצאת מהבתים ולרוץ אל
המקלטים.

צוות החרום הישובי מרענן נהלים, מעדכן רשימות ושומר על נוכחות בעלי תפקידים
וזמינותם.

בימים אלו אנו עוסקים ברענון והדרכת אוכלוסייה במציאת מרחב "הכי מוגן שיש"
על-פי המלצות פיקוד העורף כפי שמופיעות באתר פיקוד העורף.
אנו מבקשים להזכיר שוב כמה נושאים:

1. **מקלטים** - המקלט הוא מבנה ביטחון ותפקידו קליטת קהל למשך זמן קצר או
ארוך. אין לחסום פתחים וכניסות, אסור להחליף מנעולים, ואין לאכסן חפצים
ורכוש במקלטים.
כל המקלטים בקיבוץ מוכנים לקליטת קהל.

2. **מציאת מרחב מוגן** - מומלץ להישמע להוראות פיקוד העורף, (בתחתית העמוד יש
קישור לאתר הפיקוד) הנה מספרי הטלפון לפניות הציבור ושאלות בפיקוד העורף:
1255111 וגם: 1207

3. צוות החרום פנוי וקשוב לצרכי התושבים כולם לכל שאלה או מידע.
לפניכם רשימת בעלי התפקידים בצוות ומספרי הטלפון:

אמנון זלינגר: 052-3808818, מרכז הצוות, ותחומי רווחה ובריאות.
יהודית שוהם: 054-4960787, רכזת החינוך בשיגרה ובחרום.
צבי בן-אריה: 052-3252660, תחום הלוגיסטיקה וציוד נלווה.
גידי קרון: 054-2894406, תחומים ביטחון, תקשורת / מידע לציבור.
שי בר: 054-4466512, יו"ר ועד הישוב וחבר בצוות החרום.
לאה ארנון: 052-6405552, נציגת ההרחבה בצוות החרום.

בהצבעה בקלפי ב- 10-11.3.2011 אושרה חוברת תנאי העבודה
ואושרו החברים במנהלת הקליטה - אסא ברק, אורית לפידות, מיכל סלע, רינה קרן וריקי
בן אריה.

*ארתור יפה, אמה יפה
ברכות מאות להולדת הנין איס, נכד לחמולא*

*אטליה נאוסיחין ברכות מאות עם טובק הביתה הסתאלות
מוצלחת*

מרס 2011

חברים יקרים,

האם ידעתם שעשרות חברי הקיבוץ הארצי זוכים מדי שנה במלגות סיוע מטעם "חבצלת" לפעילויות שונות בתחום החברה, התרבות, ההגות והאמנות? על אף צניעותו של סיוע זה, משמעותו המצטברת רבה מאוד: הדחף ליצור, הצורך לפעול בתחומים שהם מעבר להתקיימות היומיומית הבלתי נמנעת, נעזרים בתחום שבו ניתן לעזור: בסיוע החומרי, ובמשתמע ממנו - החשיבות וההכרה שמייחסים לפעילויות אלו והערך המוסף שיש בהן לחיי החברה הקיבוצית.

"חבצלת" - הקרן למוסדות תרבות וחינוך של השומר הצעיר - נוסדה בשנת 1967 במטרה לקדם פעולות תרבות, חינוך, מדע וספורט. לטפח אמנים מתחילים ולסייע לאמנים ידועי שם בתערוכות ובמיזמים, לתמוך באמצעות מלגות בעידוד היצירה ובלימודים גבוהים לחברי הקיבוץ הארצי ועוד.

באמצעות הפירות מקרנות שונות המופקדות בה, תומכת "חבצלת" כיום בגבעת חביבה, בתנועת השוה"צ בארץ ובעולם, ב"מורשת", "יד יערי", מקהלת הקיבוץ הארצי ובמגוון פעילויות הומניטריות וחברתיות בישראל ובעולם.

לרשותכם, חברי הקיבוץ היוצרים, הלומדים והכותבים, בנתה "חבצלת" גם אפשרויות אישיות. "חבצלת" מפעילה מדי שנה שלוש קרנות הפתוחות לציבור הרחב:

הקרן לעידוד היצירה האמנותית - שמטרתה טיפוח ועידוד היצירה האמנותית בקרב חברי קיבוצי השומר הצעיר.

הקרן לעידוד ההשכלה הגבוהה - שמטרתה מתן מלגות ללימודים בתמורה לעשייה ותרומה חברתית של הסטודנט.

הקרן לספרי תנועה - שמסייעת לחברי קיבוצים להוציא לאור את ספריהם העוסקים בסיפורי חיים בתנועה, בקיבוץ ובפעילות תנועתית. כמו-כן מסייעת הקרן להוצאת הספרים "יד יערי" ו"מורשת". הראשונה מתרכזת בהיסטוריה מחקרית של התנועה בארצות שונות, וכן במחקרים חברתיים של חברים מקיבוצי השומר הצעיר; והשנייה עוסקת בהוצאת ספריהם האישיים של חברים ניצולי שואה.

הפנייה לקרן לעידוד היצירה והקרן להשכלה גבוהה תיעשה על גבי טופס מיוחד הניתן להשגה במשרדי "חבצלת" או באתר "חבצלת" באינטרנט. הפנייה לקרן לספרי תנועה תיעשה במכתב למשרדי "חבצלת" המפרט את נתוני כתב היד והכותב.

פרטים נוספים, תקנוני הקרנות וטפסים ניתן לקבל אצל אחראית המלגות בחבצלת, קרן שוויצר, במייל kerens@tkz.co.il או במשרדי חבצלת, ת.ד. 40009, תל-אביב 61400, טל. 03-6925384

וגם באתר האינטרנט של חבצלת <http://www.havatzet.org.il>

נשמח לעמוד לרשותכם בכל שאלה.

עידוד המחזור

מועצה אזורית יואב פועלת לטובת איכות החיים והסביבה של תושבי המועצה. המועצה מפנה פסולת ביתית, גזם, גרוטאות ביתיות, נייר, קרטון, סוללות ובקבוקי פלסטיק. מאמץ משותף יסייע לכולנו לשמור על איכות הסביבה והחיים בהקפדה על ההנחיות ושמירה על הכללים

מיחזור – יעד מרכזי של מחלקת התברואה בשיתוף מחלקת החינוך והנוער.

קרטונים ונייר

התושבים מתבקשים לפנות קרטונים למתקנים המיועדים (יש לשטח/לקפל את הקרטונים).

בקבוקים

ברחבי הישובים פזורים מתקני איסוף לבקבוקי פלסטיק לשתייה בלבד. אנא פנו בקבוקים אלו למתקנים.

סוללות

בצרכניות / כלבו בישובים ובבתי הספר מיכלים לאיסוף סוללות. במועצה חביות יעודיות לריכוז הסוללות מהישוב. יש להביא את הסוללות למועצה.

חדש במועצה האזורית יואב:

מיכלי איסוף ייחודיים המיועדים למחזור טקסטיל, בדים ובגדים ישנים.

המועצה האזורית יואב התקשרה לאחרונה עם חברת "רביבים" העוסקת באיסוף ומחזור של חומרי טקסטיל משומשים (נעליים, בגדים, וילונות, מגבות, מצעים, תיקים, חגורות ועוד)..

הציוד המשמש במכולות נאסף על ידי החברה וממוין לצרכים שונים הן לשימוש חוזר והן לצרכים תעשייתיים ולמחזור בתעשיית הטקסטיל. שיתוף הפעולה של תושבי המועצה יסייע בידינו להקטין את כמויות הפסולת המוטמנות על ידי המועצה ולהגדיל את היקף הפסולת הממוחזרת.

הגדלת היקף הפסולת הממוחזרת, יתרום לשיפור איכות הסביבה והחיים בישובים, על פני כדור הארץ בכלל ובישראל בפרט ויאפשר למועצה לייעל את מערך פינוי הפסולת ולצמצם את העלויות.

מרכז ע"י חיים טל 050-5381835 tavrooa@yoav.org.il

עם מירי, דן והמשפחה כולה

אנו אבלים

על מות חברתנו

מינדל סטניצקי

לזכרה של מינדל ז"ל

אמא יקרה שלנו,

אנו נפרדים ממך בעצב ובצער, אך בהשלמה. הכחול הכחול בעיניך כבה. כל כך חזקה, כל כך נחושה נאחזת בחיים והיו אלה חיים ארוכים ארוכים, מלאים בחום, אהבה ונתינה ללא גבול, לילדיך, נכדיך וניניך.

נלחמת במחלתך בגבורה, אך ידעת מה מצבך. אמרת לי, ממחלה כזאת לא מבריא. עזבת את משפחתך בפולין בעודך צעירה, עם המון תשוקה, אמונה והתלהבות, להקים פה בארץ בית חדש. לא ידעת, שזו פרידה אחרונה מהוריך ומאחיך, אך פה בארץ, התנחמת במשפחה גדולה, אוהבת ותומכת.

הקמת חיים חדשים, בנית קבוץ עם חברה שיתופית וצודקת לטעמך. בעבר הרחוק עבדת קשה בפרדסים, בכבישים ובשמירות. תמיד סיפרת לי, כמה פחדת בלילות חשוכים לשמור על הקבוץ, אך לא העזת להתלונן.

היית שלמה עם הדרך שבחרת, אך עם השנים כשנולדו ילדיך משהו נסדק והתרכך בעקרון הנוקשה של החיים. את ואבא תמכתם בכל השינויים שחלו בקבוץ, בעיקר שברת את עקרון הלינה המשותפת. ותמכת ועודדת אותי לקחת את הילדים לישון בבית.

אמא! ריח וטעם המנדלברויט והשטרודל המיוחדים, שכולנו אהבנו עדין בפינו ובאפינו. הילדים תמיד האיצו בי אמא תלמדי להכין, לפני שיהיה מאוחר.

את המשימה הזו לקח על עצמו ספי נכדך. אנו נמשיך להיפגש והשטרודל תמיד יהיה על שולחנו. אמא, המעבר לבית הדר היה לך קשה. נפרדת מהבית, נפרדת מהעצמאות, נפרדת מהיכולת החלטי לבד על חייך, אך לאט לאט השלמת. ניסינו ככל האפשר לרפד לך את המעבר מבית פרטי

אחד—שלך לבית שני - אחר. ואכן, בשבילנו זה היה בית כ-6 שנים.

מכל דיירי בית הדר, משפחותיהם, אורחיהם והעובדים שמעתי רק טובות עליך – כמה את מקסימה, אופטימית ומסבירת פנים.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל הצוות הסיעודי – דר' אלברט, האחיות, המטפלים והמטפלות על הטיפול והאהבה שהענקתם לאמא. דעו לכם- אמא אהבה אתכם מאוד.

כל כך רצייתי שתישארי אתנו עוד קצת, אבל האולי עוד קצת אף פעם לא נגמר. תמיד רוצים עוד ועוד, כמו ילד קטן שאומר "פעם אחרונה ודי", אבל יש עוד המון פעם אחרונה ודי. אמא! היו לך חיים ארוכים ארוכים, כמעט מאה שנה, כל שנה ביום הולדתך אמרנו נחוג את המאה, לא הגענו לזה. יכול להיות, שהשנה הזו עד מאה, כבר הייתה מיותרת בשבילך. בשנותיך הרבות סגרת מעגל גם בקיבוץ – אחרונה מדור המייסדים. אמא, כולנו פה איתך, נפרדים, עצובים ומשלימים. נוחי, על יד אבא שלנו.

מירי שרון

סבתא

נדמה שככל ששנותיו של אדם רבות יותר במותו, כך יהיה ההספד על קיברו ארוך יותר. תמיד נוכל לספר על העיירה בפולין, כיצד עלה לארץ באוניה רעועה, התגייס להגנה, נלחם בבריטים, הקים את הקיבוץ, שימש בוועדות, התנגד להפרטה ולבסוף הגיע אל המנוחה והנחלה ונטמן באדמה זו, בגבעה שלרגלינו.

ואת חיית 99 שנים ואין לנו הרבה מילים לומר עכשיו. במקום המילים צרובות לנו תמונות שלך בראש ובמקום דברי הספד צצים הזיכרונות. ואיך אפשר לספר זיכרונות במילים?

לא אהבת לדבר על עצמך. גם לא על אחרים. גם לא שיתפת אותנו ברגשות שלך, בקשיים, בהתלבטויות אם היו. רק דבר אחד היה לנגד עיניך - המשפחה. אנחנו היינו האהבה הגדולה שלך. וזו הייתה אהבה טוטאלית. אהבה שלא ידעה מילים גבוהות, מילים של שבת, והתבטאה בעיקר בהתעניינות ובדאגה אין סופית למצבנו הבריאותי, הדמוגרפי, הגיאוגרפי, ההשכלתי, התעסוקתי, הכלכלי, הנפשי והמנטלי.

חיית נחרדת כשראית אותנו מסתובבים בכפכפי עץ, אותם היית מכנה בבוז - צ'אפס. בכל ארוחה משפחתית, אחרי הקינוח, כשכולם כבר נשענים לאחור עם כפתור פתוח במכנס, היית אומרת לפתע בקול ספק שואל ספק מאיים: "אבל עופר'לי, לא נגעת באוכל...". כשהיית רואה את אחד הנינים שהיה עטוף בשלוש שכבות, שני זוגות גרביים, כפפות, כובע צמר ומעיל, לא היית יכולה להתאפק והיית אומרת: "אבל יזהר'ולי, ממש קר בחוץ. תלביש לו משהו חם". וממש לפני שבוע כשכבר לא היית לחלוטין במיטבך, שאלת מבעד למסכת החמצן בקול מרוסק אם נפגשים בשבת לחגוג לגלעד יום הולדת.

כך, עד הנשימה האחרונה שלך דאגת ושמרת ועטפת ורצית שיהיה לנו את כל הטוב שבעולם. מקווים שהצלחנו להשיב לך לאורך השנים ולו במעט, באותה האהבה שהרעפת עלינו ללא גבול. יהי זכרך ברוך.

נאהב ונזכור לעד,

הנכדים והנינים

קצר פה כל כך האביב

כתב: דוד גרוסמן
הלחין: יהודה פוליקר

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב -
רק ניתן לי ותכף נלקח .

ואת ואני היודעים
ונורא הדבר שרק הוא לא -
עד כמה קצרים החיים ,
החיים הקצרים שניתנו לו .

נדיב ונסער ומכאיב
קצר פה כל כך
האביב.

יש רגע קצר בין אדר לניסן
שהטבע צוהל בכל פה
הוא שופע חיים
שיכור ומבושם -
איך שיופי יכול לרפא !

נסער ומשולהב ומתיז
ניצוצות -
אך עוד רגע ייבול ויצהיב
כי הנה בשוליו כבר הקיץ ניצת -

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב -
רק ניתן לי ותכף נלקח.

אביב עול-ימים וסוער
וסופו -
כבר כתוב בעלי ניצניו ,
אבל הוא מסתחרר
כפרפר במעופו ,
וכמוהו-נצחי בעיניו.